

tundi maas eimased olnud. Paasto fuus olli Tallinnamaal nisammasuggune mawâr-riseminne terve tund aega. Ja pârrast sedâ jâlle meie Nia- ja Somemaal kantet kouemûrristamist, walgolomist ja tuggewat mawârrisemist, nenda et mitmes kohtas Ma lôhkes. Joulo-fu hakkatusfest paasto-fu lôp-petusseni olli ühhetassane parkane kûlm, mis innimesse hînge, kui kätte läks, otsego weewli suits finni panni. Pu wôssad ja urwad met-sades ollid mets-lomadest nenda jubba wi-maks ârrasödud, et neid lomi, kes neist el-lawad, paljo nälja surri. Paljo lapsi ja wan-no innimesi said kûlma läbbi otsa. Wan-nad innimesed mâlletasid pissut, et ükskord enne ka wâgga fange kûlm olnud, ja selle järrele wâgga fallis aeg tulnud; nisamma olli ka nûud, mil nalg ja surm hirmsaste mõllasid.

Nenda karrisab Jummal innimesi! — Ei woi ükski julge olla, et fa meie nisuggusid pâivi ei saaks nähha. Jummal on kül-armolinne ja pitka melega, ja kannatab om-

ma lastega; agga kui lapsed koggoni ülle-fätte lähwad, egga ennam suggugi temma issalikko-maenitsemisse sannast ei holi, siis on temma ka üks pühha-wihhaga Jummal, kes furja nuhtlematta ei jäta.

Patto läbbi tulleb hådda,  
Patto läbbi tulleb födda,  
Pat, se panneb wang, rauda,  
Pat wiib alla pôrgo hauba!  
Pat ei lasse fâsko täita,  
Pat ei lasse furja woita,  
Pat, se felab wagga ello,  
Pat se on, mis sadab vallo,  
Pat, se on üks hirmus ossi;  
Patto eest, oh rahwas kasfi!!

---

## Capja - Fae w.

Aastal 1674 heina fuus sündis Tallinnas sesuggune lugg, kelle sarnast meie ümbertaudo ei enne eggat pârrast posle kuuldu. Ühhe hommiko warra läks üks tüdrük ühhe